

Eğitimci Gezmiş yaşamını yitirdi

77522353
İstanbul Haber Servisi - Türkiye devrimci hareketinin önderlerinden, 68 kuşağının sembolü **Deniz Gezmiş**'in babası, eğitimci **Cemil Gezmiş** (86), önceki akşam, yaşamını yitirdi. Gezmiş, 5 yıldır prostat kanseri tedavisi görüyordu. Gezmiş, Üsküdar Selimiye Camii'nde bugün kılınacak öğle namazının ardından, Tuzla Aydınli Mezarlığı'nda toprağa verilecek.

Cemil Gezmiş'in, Deniz'den

Eğitimci Gezmiş yaşamını yitirdi

■ Baştarafı 1. Sayfada

başka Bora ve Hamdi adında iki oğul bulunuyor.

1914 yılında Erzurum Ilıca'da doğan Cemil Gezmiş, öğretmen okulu ve Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nü bitirdikten sonra Türkiye'nin çeşitli illerinde öğretmenlik, başöğretmenlik, ilköğretim müfettişliği yaptı. Sivas ve İstanbul'da Milli Eğitim Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulunan Cemil Gezmiş, Türkiye Milli Öğretmen Dernekleri Federasyonu'nda ve Müfettişler Sendikası'nda etkin görevler üstlendi. Cemil Gezmiş, CHP üyesi idi.

Cemil Gezmiş ve eşi Mukaddes Gezmiş, memur oldukları için Anadolu'nun değişik il ve ilçelerini dolaştılar. 1962'de Cemil Gezmiş'in İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'ne atanması ile Gezmiş ailesi İstanbul'a geldi. Deniz Gezmiş, babasının İstanbul'a gelişini şöyle anlatıyor:

"Babam İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'ne nakledilince hep beraber İstanbul'a geldik, Harem İskelesi yakınlarında Selimiye'de bir eve yerleştik."

Baba Gezmiş ise ailesi hakkında Deniz'e şu bilgileri veriyor: "Anne tarafından deden, Balkan Savaşı'na

askeri lise öğrencisi olarak katılmış, Kurtuluş Savaşı'nda yaralanmış ve İstiklal Madalyası almış şerefli bir subaydır. Baba tarafından deden de Sarıkamış Muharebesi'nde esir düşmüştür. Gezmişoğulları, Birinci Dünya Savaşı'nda 16 şehit vermiştir."

Deniz Gezmiş, 29 Ocak 1971 tari-

hinde gazetemizde yayımlanan mektubunda "Baba, sana her zaman müteşekkirim. Çünkü Kemalist düşünceyle yetiştirdin beni. Küçüklüğüm-den beri evde devamlı Kurtuluş Savaşı anlarıyla büyüdüm" demişti.

Cemil Gezmiş; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın i-

dam kararının onaylanmasından önce 15 Mart 1972'de de Aslan ve İnan'ın babalarıyla birlikte Cumhuriyet Senatosu üyelerine gönderdiği mektupta şöyle demişti: "Siyasi görüşünüz hangi istikamette olursa olsun, 24 yaşında hayata yeni başlamış üç insanın ölümüne 'evet' demeden önce

bir iç muhasebesi yapacağımızı ve her şeyin üstünde sizin de aynı kudretin bahsettiği canı taşıyan bir yaratık ve özellikle bir baba olduğunuzu düşüneceğinizi kuvvetle ümit etmekteyiz."

Ancak Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in babalarının başvuruları hiçbir işe yaramadı. Ve 5 Mayıs'ı 6 Mayıs'a bağlayan gece Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde infazlar gerçekleştirildi. 6 Mayıs günü Deniz Gezmiş idam sehpasındadır ve saat 02.15'te nabızı durdu. Saat 02.50'de Yusun Aslan'ın, saat 03.00'te de Hüseyin İnan'ın nabızları durdu.

68'liler Birliği Vakfı Yönetim Kurulu adına Namık Kemal Boya tarafından yapılan yazılı açıklamada şöyle denildi: "Deniz Gezmiş'i yetiştiren, O'nun ilköğretmeni, oğlunun acısını yıllar boyu O'nun arkadaşları ile paylaşmaktan geri durmayan, 68 değerlerini her zaman, her yerde yüreğinde taşıyan ve yücelten, ilkelerinden ve devrimciliğinden hiçbir konuda asla taviz vermemiş örnek insan Deniz'in babası, hepimizin 'Cemil Amcası', sonsuzluğa göçmüştür. Ailesi ve yakınları ile derinden paylaştığımız acımız çok büyüktür."

Açıklamada, 68'liler ve dostlarının bugün toprağa verilirken hazır bulunacakları belirtildi.

Dostu avukat Halit Çelenk, Cemil Gezmiş'in acılı gününü yazdı

'Rahat uyumak senin hakkın'

HALİT ÇELENK

Cemil Gezmiş, bir eğitimciydi. Deniz Gezmiş gibi bilimsel dünya görüşüne sahip, kişilikli, yurtsever, yürekli, örnek bir devrimciyi yetiştiren insandı.

Deniz'in annesi ve Cemil Gezmiş'in eşi Mukaddes Hanım tüm alanlarda eşinin yardımcıları olmuştu. Çocukları Bora ve Hamdi böyle bir ortamın değerleri olarak yetiştiriler.

Değerli dostumuz Cemil Gezmiş'in tanık olduğumuz en acılı günü 6 Mayıs 1972 infaz sabahıydı. Değerli meslektaşım avukat Mükerrrem Erdoğan'la birlikte o gece, isteklerine uygun olarak Deniz, Hüseyin ve Yusuf'u yalnız bırakmamış, infazda yanlarında olmuş, yaşamlarının son gecesini paylaşmış ve bizim eve dönmüştük.

Cemil Gezmiş, Bora Gezmiş, Beşir Aslan ve Hıdır İnan Karşıyaka'ya gitmişler, 3 fidanı sonsuzluğa uğurlamış-

lar ve bizim eve gelmişlerdi. Eşim Şekibe onlara çorba hazırlamıştı.

Bizi görünce çocuklarını, infazı, her şeyi soruyorlar. Mükerrrem arkadaşımın ben, yaşamımızın en acılı gecesinin yakıcı duygularını her birimiz birer balkona çıkarak gözyaşları ve hıçkırımlarla boşalttıktan sonra sorularını yanıtıyoruz. Onlara ve devrimci gençlere çok emeği geçen Şekibe, hıçkırımlar içinde kıvranıyor.

Hiçbir kalem, hiçbir çizgi babaların yüzlerine vuran acı ve kederi dile getiremezdi. Oğullarının yan yana gömülme vasiyetleri cuntaca reddedilmiş, 3'er mezar arayla gömülmüşlerdi. Bu vasiyete saygısızlık da acılarını çoğaltan başka bir etken olmuştu.

Şimdilerde 28 yılın gelişmeleri, yozlaşmaları, cürümlüğü onları daha da yücelere yükseltiyor.

Dost Cemil Gezmiş! Rahat uyu, bu rahatlık senin hakkın.

